

[Villemoes.]

Abonnementsprisen formentlig samtidig vil kunne nedsættes.“

Det kan jeg kun billige, og jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale dette Lovforslag til velvillig Behandling.

Det samme gælder Forslag til Lov om Fællesmærker. Den nugældende Lovs Titel er: Lov af 29. April 1913 om Beskyttelse for Fællesmærker, mens det her kun hedder: „Forslag til Lov om Fællesmærker“. I Henhold til Lovforslaget skal dog stadig Foreninger kunne opnaa Eneret for deres Medlemmer til Benyttelse af Fællesmærker, og deri ligger vel i og for sig en Beskyttelse. Ogsaa paa dette Omraade vil det være ønskeligt saa vidt gørligt at faa trukket Hovedlinier op paa en saadan Maade, at den nordiske Varemærkelovgivning kommer til at virke saa ensartet som muligt. Jeg tror i øvrigt, at den højtærede Handelsminister gjorde opmærksom paa, at dette Lovforslag ikke er fremsat som Følge af Ønsket om at kunne ratificere nogen Konvention.

Det tredje Lovforslag er muligvis det, der vil give Anledning til flest Drøftelser. Dets Titel er „Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 98 af 29. Marts 1924, jfr. Lov Nr. 107 af 9. April 1926 om Bestemmelser mod uretmæssig Konkurrence og Varebetegnelse“, og Baggrunden for Fremsættelsen er den, at man ønsker at kunne ratificere den reviderede Pariserkonvention angaaende Beskyttelse af industriel Ejendomsret. Samtidig foreslaas i Overensstemmelse med Ønsker, fremsat fra forskellig Side, en Række Ændringer i den nugældende Lov, 1924-Loven, om Bestemmelser mod uretmæssig Konkurrence og Varebetegnelse. Som den højtærede Handelsminister udtalte i sin Fremsættelsestale — Kendskab hertil er for øvrigt ogsaa tilflydt os ad andre Kanaler —, har der fra forskellige Handelsorganisationers Side været fremsat Ønske om Ændringer i den bestaaende Lov. Saadanne Ønsker har den højtærede Handelsminister altsaa ved Fremsættelsen af dette Lovforslag gjort til sine, og dem skal Rigsdagen nu tage Standpunkt til; vi faar saa se, om vi kan forbedre den gældende Lov eller ej.

Jeg skal ikke ved denne første Behandling gennemgaa Lovforslagets enkelte Paragraffer — det har den højtærede Handelsminister allerede gjort i forrige Møde —, men

jeg maa dog sige nogle Ord om enkelte af dem, idet jeg begynder med at sige, at jeg har Lyst til at se lidt nærmere paa § 7 i Lovforslaget, førend jeg giver Tilslutning til denne Paragraf. I og for sig skulde man ved første Øjekast synes, det var at komme noget langt ud i — jeg tør maaske kalde det en Slags Barnepigesystem, naar man lovfæster Almindeligheder, ja, næsten Selvfølgeligheder. Handlinger, der strider mod redelig Forretningsskik, bærer vel ofte Straffen i sig selv. Jeg ser af Bemærkningerne til Lovforslaget, at denne Bestemmelse — det er den nye § 15, i Lovforslaget her findes den under § 7 — karakteriseres som en Generalklausul, men jeg synes, at dens Ordlyd er af meget lidt koncis Karakter. Det er derfor et Spørgsmaal, om en saadan Klausul kan udfylde nogen Mission i gavnlig Retning; der er, som man siger, brodne Kar i alle Lande, og jeg ved ikke, om Lovbestemmelser paa dette Omraade vil være i Stand til at højne Moralens. Den højtærede Handelsminister forklarede i sin Fremsættelsestale, at Meningerne om Sagen staar delt inden for Erhvervskredse; en Række Foreninger har anbefalet denne Generalklausul, medens andre Organisationer ikke har kunnet anbefale den, hvad jeg ganske godt forstaar, da Landets Love bør affattes klarest muligt, saa der bliver den mindst mulige Baggrund for Misforstaaelser eller Fejltagelser. Denne Generalklausul siger: at „i Erhvervsøjemed foretagne Handlinger, der . . . strider mod redelig Forretningsskik, medfører Erstatningsansvar og kan ved Dom forbydes“. Det er muligt, det ikke kan siges paa anden Maade, naar det skal være en generel Klausul, men jeg synes, at naar man overhovedet vil lovgive om et saadant Forhold, bør Ordene formes klarere. Jeg tror ogsaa, den højtærede Handelsminister i sin Fremsættelsestale var inde paa, at Problemet er noget vanskeligt at udtrykke i Paragrafform, men Spørgsmaalet bliver saa, om man behøver en saadan Paragraf eller ej. Jeg er vidende om, at man har det i adskillige Lande, men jeg vil dog paa egne og paa mit Partis Vegne forbeholde mig, at vi i et kommende Udvalg faar Lejlighed til at se derpaa. Det er vel ogsaa muligt, at de i Sagen særlig interesserede, Detailhandlerorganisationer, Handelsforeninger af forskellig Art og Indu-